Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B

A TANÁCS 44/2001/EK RENDELETE

(2000. december 22.)

a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról

(HL L 12., 2001.1.16., 1. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	A Bizottság 1496/2002/EK rendelete (2002. augusztus 21.)	L 225	13	2002.8.22.
►M2	A Bizottság 1937/2004/EK rendelete (2004. november 9.)	L 334	3	2004.11.10.
►M3	A Bizottság 2245/2004/EK rendelete (2004. december 27.)	L 381	10	2004.12.28.
►M4	A Tanács 1791/2006/EK rendelete (2006. november 20.)	L 363	1	2006.12.20.
►M5	Az Európai Parlament és a Tanács 1103/2008/EK rendelete (2008. október 22.)	L 304	80	2008.11.14.
►M6	A Bizottság 280/2009/EK rendelete (2009. április 6.)	L 93	13	2009.4.7.
►M7	A Bizottság 416/2010/EU rendelete (2010. május 12.)	L 119	7	2010.5.13.

Módosította:

►A1	Okmány a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló	L 236	33	2003.9.23.

Helyesbítette:

►C1 Helyesbítés, HL L 242., 2006.9.5., 6. o. (44/2001/EK)

►C2 Helyesbítés, HL L 124., 2011.5.13., 47. o. (44/2001/EK)

▼B

A TANÁCS 44/2001/EK RENDELETE

(2000. december 22.)

a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 61. cikke c) pontjára és 67. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([2]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([3]),

mivel:

(1) A Közösség célul tűzte ki, hogy fenntartja és fejleszti a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget, amelyben biztosított a személyek szabad mozgása. Egy ilyen térség fokozatos létrehozása érdekében a Közösségnek egyebek mellett el kell fogadnia a belső piac megfelelő működéséhez szükséges, a polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos intézkedéseket.

(2) A joghatóságra és a határozatok elismerésére vonatkozó nemzeti jogszabályok között fennálló egyes különbségek akadályozzák a belső piac megfelelő működését. A polgári és kereskedelmi ügyekben az e rendelet hatálya alá tartozó tagállamok határozatainak gyors és egyszerű elismerése és végrehajtása céljából elengedhetetlenül szükségesek a joghatósági összeütközésre vonatkozó szabályok egységesítésére és az alaki követelmények egyszerűsítésére irányuló rendelkezések.

(3) E terület a Szerződés 65. cikke értelmében a polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés körébe tartozik.

(4) A Szerződés 5. cikkében rögzített szubszidiaritás és arányosság elvének megfelelően e rendelet célkitűzéseit a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok közösségi szintén jobban megvalósíthatók. Ez a rendelet az említett célok eléréséhez szükséges legkisebb területre korlátozódik, és nem lépi túl célkitűzéseinek eléréséhez szükséges mértéket.

(5) A tagállamok a Szerződés 293. cikkének negyedik francia bekezdése alapján eljárva 1968. szeptember 27-én megkötötték a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló Brüsszeli Egyezményt, amelyet az új tagállamok csatlakozási egyezményei módosítottak (a továbbiakban a „Brüsszeli Egyezmény”) ([4]). A tagállamok és az EFTA államok 1988. szeptember 16-án megkötötték a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló Luganói Egyezményt, amely az 1968-as Brüsszeli Egyezménnyel párhuzamos egyezmény. Ezen egyezmények felülvizsgálatát elvégezték és a Tanács jóváhagyta a felülvizsgált szövegek tartalmát. Az említett felülvizsgálat során elért eredmények folyamatosságát biztosítani kell.

([1]) HL C 376., 1999.12.28., 1. o.
([2]) 2000. szeptember 21-én hozott állásfoglalás (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([3]) HL C 117., 2000.4.26., 6. o.
([4]) HL L 299., 1972.12.31., 32. o.
HL L 304., 1978.10.30., 1. o.
HL L 388., 1982.12.31., 1. o.
HL L 285., 1989.10.3., 1. o.
HL C 15., 1997.1.15., 1. o.
Az egységes szerkezetbe foglalt szöveget lásd a HL C 27., 1998.1.26., 1. o.

▼B

(6) A polgári és kereskedelmi ügyekben hozott határozatok szabad mozgásának biztosítása érdekében szükséges és célszerű, hogy a joghatóságra, valamint a határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó szabályokat kötelező és közvetlenül alkalmazandó közösségi jogi aktus rendezze.

(7) E rendelet hatályának – egyes, pontosan meghatározott ügyektől eltekintve – ki kell terjednie valamennyi jelentős polgári és kereskedelmi ügytípusra.

(8) Az e rendelet hatálya alá tartozó eljárások és az e rendelet által kötelezett tagállam területe között kapcsolatnak kell fennállnia. Ennek megfelelően általában közös joghatósági szabályokat kell alkalmazni, ha az alperes az említett tagállamok egyikében lakóhellyel rendelkezik.

(9) Valamely tagállamban lakóhellyel nem rendelkező alperes általában az ügyben eljáró bíróság tagállamában hatályos nemzeti joghatósági szabályok hatálya alá tartozik, az e rendelet hatálya alá nem tartozó tagállamban lakóhellyel rendelkező alperes pedig továbbra is a Brüsszeli Egyezmény hatálya alá tartozik.

(10) A határozatok szabad mozgásának biztosítása érdekében az e rendelet hatálya alá tartozó tagállamban hozott határozatokat el kell ismerni és végre kell hajtani az e rendelet hatálya alá tartozó más tagállamban, még abban az esetben is, ha a végrehajtás alá vont személy harmadik államban rendelkezik lakóhellyel.

(11) A joghatósági szabályoknak nagymértékben kiszámíthatóknak kell lenniük, és azt az elvet kell követniük, hogy a joghatóságot általában az alperes lakóhelye alapozza meg, és a joghatóságnak ezen az alapon mindenkor megállapíthatónak kell lennie, kivéve egyes pontosan meghatározott eseteket, amelyekben a per tárgya vagy a felek szerződéses szabadsága eltérő joghatósági okot kíván meg. A jogi személyek székhelyét a közös szabályok átláthatóságának fokozása és a joghatósági okok összeütközése elkerülése végett önállóan kell meghatározni.

(12) Az alperes lakóhelyén kívül a bíróság és a per közötti szoros kapcsolaton alapuló vagylagos joghatósági okokat is meg kell állapítani az igazságszolgáltatás megbízható működésének előmozdítása érdekében.

(13) A biztosítási, fogyasztói és munkaszerződésekkel kapcsolatban a gyengébb felet az érdekeinek megfelelő, az általános szabályoknál kedvezőbb joghatósági szabályokkal kell védelemben részesíteni.

(14) A felek szerződéses szabadságát – a biztosítási, fogyasztói és munkaszerződések kivételével, amelyeknél a joghatósággal rendelkező bíróság meghatározása tekintetében csak korlátozott szerződéses szabadság engedhető meg – az e rendeletben megállapított kizárólagos joghatósági okok figyelembevételével tiszteletben kell tartani.

(15) A harmonikus jogalkalmazás érdekében a párhuzamos eljárások lehetőségét el kell kerülni, és biztosítani kell, hogy ne hozzanak egymással összeegyeztethetetlen határozatot két tagállamban. Világosan és hatékonyan kell szabályozni a perfüggőség és az összefüggő eljárások megoldását, valamint a felfüggesztés alapjául szolgáló időtartam meghatározásának tekintetében fennálló nemzeti eltérésekből adódó problémák elhárítását. E rendelet alkalmazásában az említett időtartamot önállóan kell meghatározni.

(16) Az igazságszolgáltatás iránt a Közösségben táplált kölcsönös bizalom azt indokolja, hogy a tagállamokban hozott határozatokat – a vitás eseteket kivéve – automatikusan, bármilyen külön eljárás nélkül elismerjék.

▼B

(17) Ugyancsak a kölcsönös bizalom elve alapján az egyik tagállamban hozott határozat más tagállamban történő végrehajtására szolgáló eljárásnak hatékonynak és gyorsnak kell lennie. E célból a határozat végrehajthatóságát megállapító nyilatkozatot a rendelkezésre bocsátott iratok tisztán formai ellenőrzését követően gyakorlatilag automatikusan ki kell bocsátani anélkül, hogy a bíróság lehetőséget kapna arra, hogy hivatalból a végrehajtást e rendelet alapján kizáró okra hivatkozzon.

(18) A védekezés jogának tiszteletben tartása érdekében az alperesnek lehetőséget kell adni arra, hogy mindkét fél meghallgatását biztosító eljárás során jogorvoslatot nyújtson be a végrehajthatóság megállapítása ellen, amennyiben úgy véli, hogy végrehajtást kizáró ok áll fenn. A felperes részére is biztosítani kell a jogorvoslat lehetőségét arra az esetre, ha a végrehajthatóság megállapítása iránti kérelmét elutasították.

(19) Biztosítani kell a Brüsszeli Egyezmény és e rendelet közötti folytonosságot, ennek érdekében átmeneti rendelkezéseket kell megállapítani. Ugyanez a folytonossági követelmény vonatkozik a Brüsszeli Egyezménynek az Európai Közösségek Bírósága általi értelmezésére is, és az e rendelet hatályba lépésekor folyamatban lévő ügyekben is az 1971-es Jegyzőkönyvet ([1]) kell alkalmazni.

(20) Az Egyesült Királyság és Írország, az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban, értesítésben fejezte ki részvételi szándékát e rendelet elfogadásában és alkalmazásában.

(21) Dánia, az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban e rendelet elfogadásában nem vesz részt, ezért e rendelet rá nézve nem kötelező, alkalmazása rá nem vonatkozik.

(22) Mivel Dánia és az e rendelet által kötelezett tagállamok közötti kapcsolatok tekintetében a Brüsszeli Egyezmény marad hatályban, Dánia és az e rendelet által kötelezett tagállamok között mind az Egyezményt, mind az 1971-es Jegyzőkönyvet továbbra is alkalmazni kell.

(23) A Brüsszeli Egyezményt továbbra is alkalmazni kell az Egyezmény területi hatálya alá tartozó és a Szerződés 299. cikke alapján e rendelet hatálya alá nem tartozó tagállamok területén.

(24) Ugyanígy, a következetesség biztosításának érdekében, e rendelet nem érinti az egyes különös közösségi jogi aktusokban szereplő, a joghatóságot és a határozatok elismerését szabályozó rendelkezéseket.

(25) A tagállamok által vállalt nemzetközi kötelezettségek tiszteletben tartása érdekében e rendelet nem érinti azokat az egyes különös jogterületen megkötött egyezményeket, amelyeknek a tagállamok részesei.

(26) Egyes tagállamok különös eljárási szabályainak figyelembevétele érdekében e rendelet alapvető szabályaiban biztosítani kell a szükséges rugalmasságot. Ennek megfelelően a Brüsszeli Egyezményhez csatolt jegyzőkönyv egyes rendelkezéseit be kell építeni e rendeletbe.

([1]) HL L 204., 1975.8.2., 28. o.
HL L 304., 1978.10.30., 1. o.
HL L 388., 1982.12.31., 1. o.
HL L 285., 1989.10.3., 1. o.
HL C 15., 1997.1.15., 1. o.
Az egységes szerkezetbe foglalt szöveget lásd a HL C 27., 1998.1.26., 28. oldal.

▼B

(27) A Brüsszeli Egyezményhez csatolt jegyzőkönyv különleges rendelkezéseinek hatálya alá tartozó egyes területeken a harmonikus átmenet lehetővé tétele érdekében e rendelet átmeneti időtartamra az egyes tagállamokban fennálló különös helyzetet figyelembe vevő rendelkezéseket állapít meg.

(28) A Bizottság e rendelet hatálybalépését követően legkésőbb öt évvel jelentést készít annak alkalmazásáról, és szükség esetén módosításával kapcsolatos javaslatot nyújt be.

(29) A Bizottságnak a nemzeti joghatósági szabályokról, a bíróságokról vagy hatáskörrel rendelkező hatóságokról és a rendelkezésre álló jogorvoslati eljárásokról szóló I–IV. mellékletét az érintett tagállam által továbbított módosító javaslatok alapján ki kell igazítania; az V. és VI. melléklethez benyújtott módosító javaslatokat a Tanács 1999. június 28-i, a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására szolgáló eljárásokat megállapító 1999/468/EK ([1]) határozatának megfelelően kell elfogadni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

HATÁLY

1. cikk

(1) E rendeletet polgári és kereskedelmi ügyekben kell alkalmazni a bíróság jellegére való tekintet nélkül. E rendelet nem terjed ki különösen az adó-, vám- vagy közigazgatási ügyekre.

(2) E rendelet nem vonatkozik:

a) természetes személyek személyi állapotára, jog- és cselekvőképességére, házassági vagyonjogra, végrendeletre és öröklésre;

▼C2

b) csődeljárásra, fizetésképtelen társaságok vagy más jogi személyek felszámolására vonatkozó eljárásokra, csődegyezségre, kényszeregyezségre és hasonló eljárásokra;

▼B

c) szociális biztonságra;

d) választott bíráskodásra.

(3) E rendelet alkalmazásában a „tagállam” kifejezés a tagállamokat jelenti, Dánia kivételével.

II. FEJEZET

JOGHATÓSÁG

1. szakasz

Általános rendelkezések

2. cikk

(1) E rendelet rendelkezéseire is figyelemmel valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy, állampolgárságára való tekintet nélkül, az adott tagállam bíróságai előtt perelhető.

([1]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

(2) Arra a személyre, aki nem állampolgára annak a tagállamnak, ahol lakóhellyel rendelkezik, a tagállam állampolgáraira irányadó joghatósági szabályokat kell alkalmazni.

3. cikk

(1) Valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy más tagállam bíróságai előtt kizárólag e fejezet 2-7. szakaszában megállapított rendelkezések alapján perelhető.

(2) Különösen az I. mellékletben megállapított nemzeti joghatósági szabályokat nem lehet alkalmazni ezekre a személyekre.

4. cikk

(1) Ha az alperes nem rendelkezik lakóhellyel valamely tagállamban, valamennyi tagállam bíróságainak joghatóságát a 22. és 23. cikk alapján az adott tagállam joga határozza meg.

(2) Ilyen alperessel szemben, valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező bármely személy, állampolgárságára való tekintet nélkül, az adott tagállam állampolgáraihoz hasonló módon igénybe veheti az állam hatályos joghatósági szabályait, különösen az I. mellékletben meghatározott szabályokat.

2. szakasz

Különös joghatóság

5. cikk

Valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy más tagállamban perelhető:

1. a) ha az eljárás tárgya egy szerződés vagy egy szerződéses igény, ►C1 akkor a vitatott kötelezettség ◄ teljesítésének helye szerinti bíróság előtt;

   b) e rendelkezés értelmében, eltérő megállapodás ►C1 hiányában a vitatott kötelezettség ◄ teljesítésének helye:

      — ingó dolog értékesítése esetén a tagállam területén az a hely, ahol a szerződés alapján az adott dolgot leszállították, vagy le kellett volna szállítani,

      — szolgáltatás nyújtása esetén a tagállam területén az a hely, ahol a szerződés szerint a szolgáltatást nyújtották, vagy kellett volna nyújtani;

   c) amennyiben a b) pont nem alkalmazható, az a) pontot kell alkalmazni;

2. tartással kapcsolatos ügyekben a tartásra jogosult lakóhelyének vagy szokásos tartózkodási helyének bírósága előtt, vagy, amennyiben az ügy kimenetele ►C1 személyi állapotot érintő járulékos kérdés, ◄ az ilyen eljárásra saját joga alapján joghatósággal rendelkező bíróság előtt, kivéve, ha az említett joghatóság kizárólag az egyik fél állampolgárságán alapul;

3. jogellenes károkozással, jogellenes károkozással egy tekintet alá eső cselekménnyel vagy ilyen cselekményből fakadó igénnyel kapcsolatos ügyekben annak a helynek a bírósága előtt, ahol a káresemény bekövetkezett vagy bekövetkezhet;

▼B

4. büntetőeljárás alapjául szolgáló cselekményen alapuló polgári jogi kártérítés vagy az eredeti állapot helyreállítása iránti igény tekintetében azon bíróság előtt, amely a büntető eljárásban eljár, amennyiben az említett bíróság saját joga alapján a polgári jogi igény elbírálására jogosult;

5. fióktelep, képviselet vagy más telephely működéséből származó jogvita tekintetében a fióktelep, képviselet vagy más telephely helyének bírósága előtt;

6. a törvény erejénél fogva létrejött, írásba foglalt vagy szóban megkötött és írásban megerősített célvagyon („trust”) alapítója („settlor”), kezelője („trustee”) vagy kedvezményezettje („beneficiary”) annak a tagállamnak a bírósága előtt, ahol a célvagyon („trust”) található;

7. rakománymentés vagy segítségnyújtás tekintetében követelt ellenérték megtérítésével kapcsolatos jogvita esetén annál a bíróságnál, amelynek hatáskörében a kérdéses rakományt vagy fuvardíj iránti követelést:

   a) a megtérítés iránti igény biztosítása érdekében lefoglalták; vagy

   b) lefoglalhatták volna, azonban kezességet vállaltak vagy más biztosítékot adtak;

   e rendelkezés azonban csak abban az esetben alkalmazható, ha azt állítják, hogy az alperes a rakományon vagy a fuvardíj iránti követelésen érdekeltséggel rendelkezik, vagy a mentés időpontjában rendelkezett.

6. cikk

Valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy perelhető továbbá:

1. amennyiben több személy együttes perlése esetén az adott személy az alperesek egyike, bármely alperes lakóhelyének bírósága előtt, feltéve, hogy a keresetek között olyan szoros kapcsolat áll fenn, hogy az elkülönített eljárásokban hozott, egymásnak ellentmondó határozatok elkerülése érdekében célszerű azokat együttesen tárgyalni és róluk együtt határozni;

2. harmadik félként szavatossággal vagy jótállással kapcsolatos vagy bármely más, harmadik fél perbevonásával folyó perben az eredeti eljárás bírósága előtt, kivéve, ha ezeket az eljárásokat kizárólag azzal a céllal indították, hogy a harmadik felet kivonják az ügyében egyébként joghatósággal rendelkező bíróság eljárása alól;

3. az ugyanazon a szerződésen vagy ugyanazon a tényálláson alapuló viszontkeresetnél, amelyen az eredeti kereset alapul, azon bíróság előtt, amely az eredeti kereset tárgyában eljár;

4. ►C1 szerződéssel kapcsolatos ügyekben, ha a per ◄ összekapcsolható azonos alperes ellen ingatlanon fennálló dologi jogokkal kapcsolatos ügyekben indított más perrel, annak a tagállamnak a bírósága előtt, ahol az ingatlan található.

7. cikk

Amennyiben e rendelet alapján valamely tagállam bírósága joghatósággal rendelkezik hajó használatából vagy üzemeltetéséből származó felelősséggel kapcsolatos ügyekre, akkor ez a bíróság vagy az e célra a tagállam belső joga alapján helyette kijelölt más bíróság is joghatósággal rendelkezik felelősség korlátozása iránti keresetekre.

▼B

3. szakasz

Joghatóság biztosítási ügyekben

8. cikk

Biztosítási ügyekben a joghatóságot e szakasz határozza meg a 4. cikk és az 5. cikk 5. pontjának sérelme nélkül.

9. cikk

(1) Valamely tagállamban székhellyel rendelkező biztosító perelhető:

a) annak a tagállamnak a bíróságai előtt, ahol a székhelye található; vagy

b) más tagállamban a biztosítási kötvény jogosultja, a biztosított vagy a kedvezményezett által indított perek esetén, a felperes lakóhelyének bírósága előtt;

c) társbiztosító esetén, annak a tagállamnak a bíróságai előtt, amelynek területén a fő biztosító elleni eljárást indították.

(2) Ha a biztosító székhelye nem a tagállam területén található, azonban fióktelepp el, képviselettel vagy más telephellyel rendelkezik valamely tagállamban, akkor a fióktelep, képviselet vagy más telephely működéséből származó jogvitában úgy kell tekinteni, mintha székhelye az említett tagállam területén lenne.

10. cikk

Felelősség – vagy ingatlanbiztosítás tekintetében a biztosító perelhető továbbá a káresemény bekövetkeztének helye bíróságai előtt is. Ugyanez alkalmazandó, amennyiben az ingó és ingatlantulajdonra azonos biztosítási szerződést kötöttek, és mindkettőt azonos káresemény érint.

11. cikk

(1) Felelősségbiztosítás tekintetében a biztosító – amennyiben a bíróság joga lehetővé teszi – a károsult által a biztosított ellen indított eljárásban perbe vonható.

(2) A 8., 9. és 10. cikket kell alkalmazni a károsult által a biztosító ellen közvetlenül indított keresetre, amennyiben az ilyen közvetlen keresetindítás megengedett.

►C2 (3) Amennyiben az ilyen közvetlen keresetindítást szabályozó jog lehetővé teszi ◄ a biztosítási kötvény jogosultja vagy a biztosított félként történő perbevonását, akkor rájuk nézve ugyanaz a bíróság rendelkezik joghatósággal.

12. cikk

(1) A 11. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül a biztosító csak annak a tagállamnak a bíróságai előtt indíthat eljárást, ahol az alperes lakóhelye található, tekintet nélkül arra, hogy az alperes biztosítási kötvény jogosultja, biztosított vagy kedvezményezett.

(2) E szakasz rendelkezései nem érintik a viszontkereset indításához való jogot annál a bíróságnál, amely előtt e szakasznak megfelelően az eredeti kereset alapján indult peres eljárás folyamatban van.

▼B

13. cikk

E szakasz rendelkezéseitől kizárólag olyan megállapodással lehet eltérni, amely:

1. a jogvita keletkezését követően jött létre; vagy

2. lehetővé teszi a biztosítási kötvény jogosultja, a biztosított vagy a kedvezményezett számára az e szakaszban megjelölttől eltérő bíróságok előtti perindítást; vagy

3. a szerződés megkötésének időpontjában azonos tagállamban lakóhellyel, székhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel rendelkező biztosítási kötvény jogosultja és biztosító között jött létre, és amely a káresemény külföldön történő bekövetkezése esetén is az említett állam bíróságainak joghatóságát köti ki, amennyiben az ilyen megállapodás az említett állam jogával nem ellentétes; vagy

4. egy tagállamban lakóhellyel nem rendelkező biztosítási kötvény jogosultjával jött létre, kivéve, ha a biztosítás megkötésére törvényi kötelezettség áll fenn, vagy valamely tagállam területén fekvő ingatlannal kapcsolatos; vagy

5. biztosítási szerződéssel kapcsolatos, amennyiben az a 14. cikkben említett egy vagy több kockázatra vonatkozik.

14. cikk

A 13. cikk 5. pontjában említett kockázatok a következők:

1. valamennyi kár, amely:

   a) tengerjáró hajóban, part menti vagy nyílt tengeri létesítményben vagy légi járműben, kereskedelmi célú használatukkal kapcsolatos veszélyből származik;

   b) fuvarozott áruban következett be, az utaspoggyász kivételével, amennyiben azt részben vagy egészben ilyen hajón vagy légi járművön szállítják;

2. bármely felelősség, az utasok testi sérülésének, valamint poggyászuk elvesztésének és kárának kivételével, amely:

   a) az 1. pont a) alpontjában említett hajó, létesítmény vagy légi jármű használatából vagy üzemeltetéséből származik, amennyiben az utóbbi tekintetében annak a tagállamnak a joga, amelynek területén a légi járművet lajstromozták, nem tiltja az ilyen kockázatok biztosítását érintő joghatósági megállapodást;

   b) az 1. pont b) alpontja szerinti fuvarozott áruval okozott veszteségért vagy kárért áll fenn;

3. az 1. pont a) alpontjában említett hajó, létesítmény vagy légi jármű használatával vagy üzemeltetésével kapcsolatos bármely pénzügyi veszteség, különösen fuvar vagy charter veszteség;

4. az 1-3. pontokban említettekkel kapcsolatos bármely kockázat;

5. az 1-4. pont sérelme nélkül, a 88/357/EGK ([1]) és 90/618/EGK ([2]) tanácsi irányelv legutóbbi hatályos változatával módosított 73/239/EGK ([3]) tanácsi irányelvben meghatározott valamennyi „nagy kockázat”.

([1]) HL L 172., 1988.7.4., 1. o. Legutóbb a 2000/26/EK irányelvvel módosított irányelv.
([2]) HL L 330., 1990.11.29., 44. o.
([3]) HL L 228., 1973.8.16., 3. o. Legutóbb a 2000/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 181., 2000.7.20., 65. o.) módosított irányelv.

▼B

4. szakasz

Joghatóság fogyasztói szerződések esetén

15. cikk

(1) Valamely személy, a fogyasztó által kereskedelmi vagy szakmai tevékenységén kívül eső céllal megkötött szerződéssel kapcsolatos ügyekben a joghatóságot a 4. cikk és az 5. cikk 5. pontjának sérelme nélkül e szakasz határozza meg, ha:

a) a szerződés tárgya ingó dolgok részletfizetésre történő értékesítése; vagy

b) a szerződés tárgya olyan részletekben visszafizetendő kölcsön vagy bármely egyéb hitel, amelyet áruk vételének finanszírozására nyújtanak; vagy

c) minden más esetben, a szerződést olyan személlyel kötötték, aki a fogyasztó lakóhelyének tagállamában kereskedelmi vagy szakmai tevékenységet folytat, vagy ilyen tevékenysége bármilyen módon az említett tagállamra, illetve több állam között az említett tagállamra is irányul, és a szerződés az ilyen tevékenység körébe tartozik.

(2) Amennyiben a fogyasztó a tagállamban lakóhellyel vagy székhellyel nem rendelkező, azonban valamely tagállamban fiókteleppel, képviselettel vagy más telephellyel rendelkező féllel köt szerződést, a fióktelep, a képviselet vagy más telephely működéséből származó jogvitában a felet úgy kell tekinteni, mintha a lakóhelye vagy székhelye az említett államban lenne.

(3) E szakasz nem alkalmazható a fuvarozási és személyszállítási szerződésekre, kivéve az ugyanazért az árért utazást és szállást biztosító szerződést.

16. cikk

(1) A fogyasztó a másik szerződő fél ellen akár annak a tagállamnak a bíróságai előtt, ahol a fél lakóhellyel vagy székhellyel rendelkezik, akár saját lakóhelyének bíróságai előtt indíthat eljárást.

(2) A fogyasztó ellen a másik szerződő fél kizárólag a fogyasztó lakóhelyének bíróságai előtt indíthat eljárást.

(3) E cikk nem érinti a viszontkereset indításához való jogot annál a bíróságnál, amely előtt e szakasznak megfelelően az eredeti kereset nyomán indult peres eljárás folyamatban van.

17. cikk

E szakasz rendelkezéseitől kizárólag olyan megállapodással lehet eltérni, amely:

1. a jogvita keletkezését követően jött létre; vagy

2. lehetővé teszi a fogyasztó számára az e szakaszban megjelölttől eltérő bíróságok előtti perindítást; vagy

3. a szerződés megkötésének időpontjában azonos tagállam területén lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel rendelkező fogyasztó és a másik fél között jött létre, ►C1 az említett tagállam bíróságainak joghatóságát ◄ köti ki, amennyiben az ilyen megállapodás az említett állam jogával nem ellentétes.

▼B

5. szakasz

Joghatóság egyedi munkaszerződéseknél

18. cikk

(1) A 4. cikk és az 5. cikk 5. pontjának sérelme nélkül az egyedi munkaszerződéssel kapcsolatos ügyekben a joghatóságot e szakasz határozza meg.

(2) Amennyiben a munkavállaló a tagállam területén lakóhellyel vagy székhellyel nem rendelkező, azonban valamely tagállam területén fióktelepp el, képviselettel vagy más telephellyel rendelkező munkaadóval köt egyedi munkaszerződést, a munkaadóra a fióktelep, képviselet vagy más telephely működéséből származó jogvitában úgy kell tekinteni, mintha lakóhelye vagy székhelye az említett államban lenne.

19. cikk

Valamely tagállamban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező munkaadó perelhető:

1. annak a tagállamnak a bíróságai előtt, ahol lakóhellyel vagy székhellyel rendelkezik; vagy
2. más tagállamban:

▼C2

a) a munkavállaló szokásos vagy legutóbbi szokásos munkavégzési helyének bíróságai előtt; vagy

b) amennyiben a munkavállalónak egyik országban sincs vagy nem volt szokásos munkavégzési helye, annak a helynek a bíróságai előtt, ahol a telephely, amely a munkavállalót foglalkoztatta, található vagy található volt.

▼B

20. cikk

(1) A munkaadó kizárólag annak a tagállamnak a bíróságai előtt indíthat eljárást, ahol a munkavállaló lakóhelye található.

(2) E szakasz rendelkezései nem érintik a viszontkereset indításához való jogot annál a bíróságnál, amely előtt e szakasznak megfelelően az eredeti kereset nyomán indult peres eljárás folyamatban van.

21. cikk

E szakasz rendelkezéseitől kizárólag olyan, a joghatóságot kikötő megállapodással lehet eltérni, amely:

1. a jogvita keletkezését követően jött létre; vagy
2. lehetővé teszi a munkavállaló számára az e szakaszban megjelölttől eltérő bíróságok előtt történő perindítást.

6. szakasz

Kizárólagos joghatóság

22. cikk

A lakóhelyre való tekintet nélkül a következő bíróságok kizárólagos joghatósággal rendelkeznek:

1. olyan eljárásokra, amelynek tárgya ingatlanon fennálló dologi jog vagy ingatlan bérlete, illetve haszonbérlete, annak a tagállamnak a bíróságai, ahol az ingatlan található.

▼B

Olyan eljárásra azonban, amelynek tárgya ingatlannak legfeljebb hat egymást követő hónapra ideiglenes magánhasználatra kötött bérlete vagy haszonbérlete, annak a tagállamnak a bírósága is rendelkezik joghatósággal, ahol az alperes lakóhelye található, feltéve, hogy a bérlő vagy haszonbérlő természetes személy, valamint a bérbeadó és a bérlő vagy haszonbérlő lakóhelye azonos tagállamban található;

2. olyan eljárásra, amelynek tárgya társaság vagy más jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek társulásának érvénytelensége vagy megszűnése, létesítő okiratának érvényessége vagy ezek szervei határozatának érvényessége, annak a tagállamnak a bírósága, ahol a társaság, jogi személy vagy társulás székhelye található. A székhely meghatározásának tekintetében a bíróságnak saját nemzetközi magánjogi szabályait kell alkalmaznia;

3. olyan eljárásra, amelynek tárgya közhitelű nyilvántartásba történő bejegyzés érvényessége, annak a tagállamnak a bíróságai, ahol a nyilvántartást vezetik;

4. olyan eljárásra, amelynek tárgya szabadalom, védjegy, formatervezési minta vagy hasonló, letétbe helyezést vagy lajstromozást igénylő jogok lajstromozása vagy érvényessége, annak a tagállamnak a bíróságai, ahol a letétbe helyezést vagy lajstromozást kérelmezték, vagy az megtörtént, illetve közösségi jogi aktus vagy nemzetközi egyezmény alapján megtörténtnek tekintendő.

   Az Európai Szabadalmi Hivatal 1973. október 5-én Münchenben aláírt, az európai szabadalmak megadásáról szóló egyezménye alapján fennálló joghatóságának sérelme nélkül, az egyes tagállamok bíróságai a lakóhelyre való tekintet nélkül kizárólagos joghatósággal rendelkeznek az említett államnak megadott európai szabadalom lajstromozását vagy érvényességét érintő eljárásban;

5. a határozat végrehajtását érintő eljárásban annak a tagállamnak a bíróságai, ahol a határozatot végrehajtották, vagy ahol azt végre kell hajtani.

7. szakasz

Megállapodás joghatóságról

23. cikk

(1) Ha a felek, akik közül egy vagy több valamely tagállamban lakóhellyel rendelkezik, egy bizonyos jogviszonnyal kapcsolatban felmerült vagy a jövőben felmerülő jogviták eldöntésére valamely tagállam bíróságának vagy bíróságainak joghatóságát kötik ki, a megállapodás szerinti bíróság vagy bíróságok rendelkeznek joghatósággal. Az ilyen joghatóság a felek eltérő megállapodásának hiányában kizárólagos. Az ilyen joghatóságot kikötő megállapodást meg lehet kötni

a) írásban vagy szóban, amelyet írásban megerősítettek; vagy

b) a felek között korábban kialakított gyakorlatnak megfelelő formában; vagy

c) nemzetközi kereskedelemben annak a szokásos gyakorlatnak megfelelő formában, amelyet a feleknek ismerniük kell, vagy ismerniük kellett volna, és amelyet az ilyen kereskedelemben az érintett ügylet szerződésével azonos típusú szerződések szerződő felei széles körben ismernek, és rendszeresen betartanak.

(2) A megállapodás tartós rögzítését biztosító, elektronikus módon történő bármely közlés az „írásos” formával egyenértékű.

(3) Amennyiben ilyen megállapodást olyan felek kötöttek, amelyek egyike sem rendelkezik valamely tagállamban lakóhellyel, jogvitáikra más tagállamok bíróságai nem rendelkeznek joghatósággal, kivéve, ha a kikötött bíróság vagy bíróságok joghatóságuk hiányát állapították meg.

▼B

(4) Annak a tagállamnak a bírósága vagy bíróságai, amelynek joghatóságát a célvagyon („trust”) létesítő okirata kötötte ki, kizárólagos joghatósággal rendelkeznek annak alapítója („settlor”), kezelője („tustee”), vagy kedvezményezettje („beneficiary”) elleni peres eljárásra, amennyiben az ügy az e személyek között fennálló kapcsolatokat, illetve a gondnoki vagyonkezelés alapján fennálló jogaikat vagy kötelezettségeiket érinti.

(5) A joghatóságot kikötő megállapodás vagy a célvagyon („trust”) létesítő okiratának rendelkezései érvénytelenek, amennyiben ellentétesek a 13., 17. vagy 21. cikkel, illetve amennyiben azok a bíróságok, amelyeknek a joghatóságát ki kívánták zárni, a 22. cikk alapján kizárólagos joghatósággal rendelkeznek.

24. cikk

E rendelet egyéb rendelkezései alapján fennálló joghatóságtól eltekintve, valamely tagállamnak az a bírósága rendelkezik joghatósággal, ►C1 amely előtt az alperes perbe bocsátkozik. ◄ E szabály nem alkalmazható, amennyiben az alperes a bíróság joghatósága hiányának kifogásolása céljából jelent meg a bíróságon, vagy amennyiben a 22. cikk alapján más bíróság kizárólagos joghatósággal rendelkezik.

8. szakasz

A joghatóság és az elfogadhatóság vizsgálata

25. cikk

▼C1

Valamely tagállam bírósága hivatalból megállapítja joghatóságának hiányát, amennyiben e bíróságához olyan keresettel fordulnak, amelynek fő tárgyára a 22. cikk alapján más tagállam bírósága rendelkezik kizárólagos joghatósággal.

▼B

26. cikk

(1) Amennyiben a valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező alperes ellen másik tagállam bíróságán indítanak peres eljárást, és az alperes a bíróság előtt nem jelenik meg, a bíróság hivatalból megállapítja joghatóságának hiányát, kivéve, ha e rendelet rendelkezései alapján joghatósággal rendelkezik.

(2) A bíróság mindaddig felfüggeszti az eljárást, amíg meg nem bizonyosodik arról, hogy az alperes a védelméről történő gondoskodáshoz megfelelő időben kézhez vehette az eljárást megindító iratot vagy azzal egyenértékű iratot, illetve valamennyi szükséges intézkedést megtették ennek érdekében.

(3) Amennyiben az eljárást megindító iratot, illetve azzal egyenértékű iratot e rendelet alapján egyik tagállamból a másikba kellett továbbítani, a (2) bekezdés rendelkezései helyett a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről szóló, 2000. május 29-i 1348/2000/EK tanácsi rendelet [1] 19. cikkét kell alkalmazni.

[1] HL L 160., 2000.6.30., 37. o.

▼B

(4) Amennyiben az 1348/2000/EK rendelet rendelkezései nem alkalmazhatók, a bírósági és bíróságon kívüli iratoknak polgári és kereskedelmi ügyekben külföldön történő kézbesítéséről szóló, 1965. november 15. napján kötött Hágai Egyezmény 15. cikkét kell alkalmazni, amennyiben az eljárást megindító iratot, illetve azzal egyenértékű iratot az említett egyezmény alapján kellett továbbítani.

9. szakasz

Perfüggőség és összefüggő eljárások

27. cikk

(1) Amennyiben ►C1 azonos igényből származó, ◄ azonos felek között folyamatban lévő eljárásokat különböző tagállamok bíróságai előtt indítottak, ►C1 a később felhívott bíróság az elsőként felhívott bíróság ◄ joghatósága megállapításáig hivatalból felfüggeszti az eljárást.

(2) Amennyiben az ►C1 elsőként felhívott bíróság joghatóságát állapítják meg, a később felhívott bíróság ◄ ennek javára megállapítja saját joghatóságának hiányát.

28. cikk

(1) Amennyiben összefüggő eljárások különböző tagállamok bíróságai előtt vannak folyamatban, ►C1 a később felhívott bíróság ◄ felfüggesztheti az eljárást.

(2) Amennyiben ezen eljárások első fokon vannak folyamatban, ►C1 minden később felhívott bíróság ◄ valamely fél kérelmére joghatóságának hiányát is megállapíthatja, amennyiben az említett peres eljárásokra ►C1 az elsőként felhívott bíróság rendelkezik ◄ joghatósággal, és joga az eljárások egyesítését lehetővé teszi.

(3) E cikk alkalmazásában a keresetek akkor tekintendők összefüggőnek, ha olyan szoros kapcsolat áll fenn közöttük, hogy az elkülönített eljárásokban hozott, egymásnak ellentmondó határozatok elkerülése végett célszerű azokat együttesen tárgyalni és róluk együtt határozni.

29. cikk

Amennyiben a kereset elbírálására több bíróság kizárólagos joghatósággal rendelkezik, ►C1 a később felhívott bíróság megállapítja joghatósága hiányát az elsőként felhívott bíróság javára. ◄

30. cikk

E szakasz alkalmazásában ►C1 a bíróság felhívottnak tekintendő: ◄

1. az eljárást megindító irat, illetve azzal egyenértékű irat bírósághoz történő benyújtásának időpontjában, feltéve, hogy a felperes ezt követően nem mulasztja el az alperes részére történő kézbesítés érdekében számára előírt intézkedések megtételét; vagy

2. ha az iratot a bírósághoz történő benyújtást megelőzően kell kézbesíteni, abban az időpontban, amikor azt a kézbesítésére hatáskörrel rendelkező intézmény megkapja, feltéve, hogy a felperes ezt követően nem mulasztja el az iratnak a bírósághoz történő benyújtása érdekében számára előírt intézkedések megtételét.

▼B

10. szakasz

Ideiglenes intézkedések, beleértve a biztosítási intézkedéseket

31. cikk

Valamely tagállam bíróságainál a tagállam joga alapján rendelkezésre álló ideiglenes intézkedések, beleértve a biztosítási intézkedéseket is, még akkor is kérelmezhetőek, ha e rendelet alapján az ügy érdemére más tagállam bírósága rendelkezik joghatósággal.

III. FEJEZET

ELISMERÉS ÉS VÉGREHAJTÁS

32. cikk

E rendelet alkalmazásában a „határozat" valamely tagállam bírósága által hozott bármely határozat, elnevezésére való tekintet nélkül, beleértve az ítéletet, a végzést, fizetési meghagyást vagy végrehajtási intézkedést, valamint a költségeknek és kiadásoknak bírósági tisztviselő általi meghatározását.

1. szakasz

Elismerés

33. cikk

(1) Valamely tagállamban hozott határozatot más tagállamban külön eljárás nélkül elismerik.

(2) ►C1 Az az érdekelt fél, aki egy jogvitában elsődlegesen egy határozat elismerésére hivatkozik, ◄ az e fejezet 2. és 3. szakaszában szabályozott eljárásnak megfelelően kérelmezheti annak megállapítását, hogy a határozat elismerhető.

(3) ►C1 Amennyiben valamely tagállam bíróságán folyó eljárás kimenetele azon kérdés megválaszolásának függvénye, hogy egy határozat elismerhető-e, ◄ az említett bíróság joghatósággal rendelkezik e kérdés eldöntésére.

34. cikk

A határozat nem ismerhető el, amennyiben:

1. az ilyen elismerés nyilvánvalóan ellentétes annak a tagállamnak a közrendjével, ahol az elismerést kérik;

2. a határozatot az alperes távollétében hozták, amennyiben az eljárást megindító iratot vagy azzal egyenértékű iratot nem kézbesítették az alperes részére megfelelő időben ahhoz, hogy védelméről gondoskodhasson, kivéve, ha az alperes elmulasztotta a határozatot megtámadó eljárás kezdeményezését, annak ellenére, hogy lehetősége lett volna rá;

3. összeegyeztethetetlen az azonos felek közötti jogvitában abban a tagállamban hozott határozattal, amelyben az elismerést kérik;

4. összeegyeztethetetlen más tagállamban vagy harmadik államban, azonos jogalapból származó, azonos felek közötti eljárásban hozott korábbi határozattal, feltéve, hogy a korábbi határozat a címzett tagállamban az elismerés feltételeinek megfelel.

▼B

35. cikk

(1) A határozat nem ismerhető el továbbá, amennyiben a II. fejezet 3., 4. és 6. szakaszának rendelkezéseivel ellentétes, illetve a 72. cikkben meghatározott esetben.

(2) Az előző bekezdésben említett joghatósági okok vizsgálata során ►C1 a felhívott bíróság ◄ vagy hatóság kötve van ahhoz a tényálláshoz, amelyre a származási tagállam bíróságának joghatóságát alapította.

(3) Az (1) bekezdésre is figyelemmel a származási tagállam bíróságának joghatósága nem vizsgálható felül. A közrendnek a 34. cikk 1. pontjában említett vizsgálata a joghatósággal kapcsolatos szabályokra nem alkalmazható.

36. cikk

A külföldi határozat érdemben semmilyen körülmények között sem vizsgálható felül.

37. cikk

(1) Annak a tagállamnak a bírósága, amely előtt a másik tagállamban hozott határozat elismerését kérik, felfüggesztheti az eljárást, amennyiben a határozat ellen rendes jogorvoslatra vonatkozó kérelmet nyújtottak be.

(2) Annak a tagállamnak a bírósága, amely előtt Írországban vagy az Egyesült Királyságban hozott határozat elismerését kérik, felfüggesztheti az eljárást, amennyiben a végrehajtást a származási államban jogorvoslat benyújtása miatt függesztik fel.

2. szakasz

Végrehajtás

38. cikk

(1) Valamely tagállamban hozott és ebben az államban végrehajtható határozatot más tagállamban akkor hajtanak végre, ha azt bármely érdekelt fél kérelmére ott végrehajthatónak nyilvánították.

(2) Az Egyesült Királyságban azonban az ilyen határozatot Angliában és Walesben, Skóciában, vagy Észak-Írországban akkor hajtják végre, ha azt bármely érdekelt fél kérelmére az Egyesült Királyság érintett részén végrehajtás céljából nyilvántartásba vették.

39. cikk

(1) A kérelmet a II. mellékletben szereplő listán megjelölt bírósághoz vagy hatáskörrel rendelkező hatósághoz kell intézni.

(2) Az illetékességet annak a félnek a lakóhelye alapján határozzák meg, akivel szemben a végrehajtást kérték, vagy a végrehajtás helyének alapján kell meghatározni.

40. cikk

(1) A kérelem benyújtására szolgáló eljárást annak a tagállamnak a joga szabályozza, amelyben a végrehajtást kérték.

▼B

(2) A kérelmezőnek ►C1 a felhívott bíróság illetékességi ◄ területén található kézbesítési címet kell megadnia. Ha azonban annak a tagállamnak a joga, amelyben a végrehajtást kéri, az ilyen cím megadásáról nem rendelkezik, a kérelmező kézbesítési meghatalmazottat jelöl ki.

(3) A 53. cikkben említett okiratokat a kérelemhez csatolják.

41. cikk

A határozatot az 53. cikkben említett alaki követelmények teljesítését követően, a 34. és 35. cikk szerinti felülvizsgálat nélkül nyomban végrehajthatónak kell nyilvánítani. Az a fél, aki ellen a végrehajtást kérték, az eljárásnak ebben a szakaszában a kérelemre észrevételt nem tehet.

42. cikk

(1) A végrehajthatóság megállapítására irányuló kérelem tárgyában hozott határozatot haladéktalanul a kérelmező tudomására kell hozni annak a tagállamnak a joga által megállapított eljárásnak megfelelően, ahol a végrehajtást kérték.

(2) A végrehajthatóságot megállapító határozatot kézbesítik annak a félnek, aki ellen a végrehajtást kérték, a határozattal együtt, amennyiben azt a fél részére még nem kézbesítették.

43. cikk

(1) A végrehajthatóság megállapítására irányuló kérelem tárgyában hozott határozat ellen bármely fél jogorvoslatot nyújthat be.

(2) A jogorvoslatot a III. mellékletben szereplő listán megjelölt bírósághoz kell benyújtani.

▼C2

(3) A jogorvoslatot a kontradiktórius eljárásra vonatkozó szabályoknak megfelelően kell kezelni.

▼B

(4) Amennyiben az a fél, aki ellen a végrehajtást kérték, a kérelmező által benyújtott jogorvoslatot érintő eljárásban nem jelenik meg a jogorvoslat tárgyában eljáró bíróság előtt, a 26. cikk (2)–(4) bekezdését kell alkalmazni még abban az esetben is, ha az a fél, aki ellen a végrehajtást kérték, egyik tagállamban sem rendelkezik lakóhellyel.

(5) A végrehajthatóság megállapítása elleni jogorvoslatot a végrehajthatóságot megállapító határozat kézbesítésétől számított egy hónapon belül kell benyújtani. Ha az a fél, akivel szemben a végrehajtást kérik, más tagállamban rendelkezik lakóhellyel, mint ahol a végrehajthatóságot megállapították, a jogorvoslatra nyitva álló időtartam akár a személyes, akár a lakóhelyen történő kézbesítés időpontjától számított két hónap. Ez az időtartam a távolságra tekintettel nem hosszabbítható meg.

44. cikk

A jogorvoslat tárgyában hozott határozat kizárólag a IV. mellékletben említett jogorvoslattal támadható meg.

▼B

45. cikk

(1) Az a bíróság, amelynél a 43. vagy 44. cikk alapján jogorvoslatot nyújtottak be, kizárólag a 34. és 35. cikkben meghatározott okok egyike alapján utasíthatja el vagy vonhatja vissza a végrehajthatóságot megállapító határozatot. A bíróság késedelem nélkül határozatot hoz.

(2) A külföldi határozat érdemben semmilyen körülmények között sem vizsgálható felül.

46. cikk

(1) Az a bíróság, amelynél a 43. vagy 44. cikk alapján jogorvoslatot nyújtják be, annak a félnek a kérelmére, akivel szemben a végrehajtást kérik, felfüggesztheti az eljárást, ha a határozat ellen a származási tagállamban rendes jogorvoslatot nyújtanak be, illetve, ha az ilyen jogorvoslat benyújtására nyitva álló határidő még nem járt le; az utóbbi esetben a bíróság meghatározhatja a jogorvoslat benyújtására nyitva álló időtartamot.

(2) Amennyiben a határozatot Írországban vagy az Egyesült Királyságban hozták, a származási tagállamban rendelkezésre álló bármely formájú jogorvoslatot az (1) bekezdés alkalmazásában rendes jogorvoslatnak kell tekinteni.

(3) A bíróság a végrehajtás feltételévé teheti az általa meghatározott biztosíték adását.

47. cikk

(1) Amennyiben a határozatot e rendeletnek megfelelően el kell ismerni, a kérelmező a kérelmezett tagállam jogának megfelelően a 41. cikk szerinti, végrehajthatóságot megállapító határozat nélkül is minden esetben ideiglenes intézkedéseket, beleértve a biztosítási intézkedéseket is, vehet igénybe.

(2) A végrehajthatóság megállapítása a biztosítási intézkedések megtételére jogosít.

(3) A 43. cikk (5) bekezdése szerint a végrehajthatóság megállapítása elleni jogorvoslatra meghatározott időtartam alatt, az ilyen jogorvoslat elbírálásáig, végrehajtási intézkedés nem tehető, kivéve annak a félnek a vagyona elleni biztosítási intézkedést, aki ellen a végrehajtást kérték.

48. cikk

(1) Amennyiben a külföldi határozatot több tárgy tekintetében hozták, és a végrehajthatás nem engedélyezhető valamennyi tárgy tekintetében, a bíróság vagy hatáskörrel rendelkező hatóság a végrehajtást egy vagy több tárgy tekintetében állapítja meg.

(2) A kérelmező a határozat egyes részei tekintetében korlátozva is kérelmezheti a végrehajthatóság megállapítását.

49. cikk

Kényszerítő bírságot elrendelő külföldi határozat kizárólag akkor hajtható végre abban a tagállamban, amelyben a végrehajtást kérték, ha a fizetendő összeg mértékét a származási tagállam bíróságai jogerősen megállapították.

▼B

50. cikk

Az a kérelmező, aki a származási tagállamban teljes vagy részleges költségkedvezményben, illetve költség- és illetékmentességben részesült, az e szakaszban szabályozott eljárás során jogosult a címzett tagállam joga alapján járó legkedvezőbb költségkedvezményre, illetve költség- és illetékmentességre.

51. cikk

Valamely tagállamban egy másik tagállamban hozott határozat végrehajtását kérelmező fél semmiféle biztosíték, óvadék, letét – bármilyen módon meghatározott – megfizetésére nem kötelezhető azzal az indokkal, hogy külföldi állampolgár, vagy, hogy nem rendelkezik lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel abban az államban, ahol a végrehajtást kérte.

52. cikk

A végrehajthatóságot megállapító határozat kibocsátására szolgáló eljárásban abban a tagállamban, ahol a végrehajtást kérték, semmiféle, a tárgy értéke alapján kiszámított díj vagy illeték nem számítható fel.

3. szakasz

Közös rendelkezések

53. cikk

(1) Az elismerést vagy a végrehajthatóság megállapítását kérelmező félnek be kell mutatnia a határozatnak a hitelessége megállapításához szükséges feltételeknek megfelelő másolatát.

(2) A végrehajthatóság megállapítását kérelmező félnek az 55. cikk sérelme nélkül az 54. cikkben említett tanúsítványt is be kell mutatnia.

54. cikk

A határozathozatal helye szerinti tagállam bírósága vagy hatáskörrel rendelkező hatósága bármely érdekelt fél kérelmére az e rendelet V. mellékletében szereplő formanyomtatványnak megfelelő tanúsítványt bocsát ki.

55. cikk

(1) Ha az 54. cikkben említett tanúsítványt nem mutatják be, a bíróság vagy hatáskörrel rendelkező hatóság annak bemutatására határidőt szabhat, elfogadhat azzal egyenértékű okiratot, vagy, ha úgy véli, hogy elegendő információval rendelkezik, eltekinthet azok bemutatástól.

(2) A bíróság vagy hatáskörrel rendelkező hatóság kérelmére be kell mutatni az okiratok fordítását. A fordítást valamely tagállamban erre képesítéssel rendelkező személy hitelesíti.

56. cikk

Az 53. cikkben és az 55. cikk (2) bekezdésében említett okiratok, vagy a kézbesítési meghatalmazottat kijelölő okirat tekintetében hitelesítésre vagy más hasonló alaki követelményre nincs szükség.

▼B

IV. FEJEZET

KÖZOKIRAT ÉS PERBELI EGYEZSÉG

57. cikk

(1) Az alaki követelményeknek megfelelően elkészített vagy közokiratként nyilvántartásba vett és valamely tagállam területén végrehajtható okiratot más tagállamok területén végrehajthatónak nyilvánítanak a 38. és azt követő cikkekben szabályozott eljárásnak megfelelően benyújtott kérelem alapján. Az a bíróság, amely előtt a 43. vagy 44. cikk alapján jogorvoslatot nyújtottak be, a végrehajthatóság megállapítását kizárólag abban az esetben utasítja el vagy vonja vissza, ha az okirat végrehajtása a címzett tagállam közrendjével nyilvánvalóan ütközne.

(2) A közigazgatási hatósággal kötött vagy általa hitelesített, tartási kötelezettséggel kapcsolatos megállapodást az (1) bekezdéssel összhangban szintén közokiratnak kell tekinteni.

(3) A bemutatott okiratnak meg kell felelnie a származási tagállamban a hitelesség megállapításához szükséges feltételeknek.

(4) A III. fejezet 3. szakasza megfelelő módon alkalmazandó. Annak a tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatósága, ahol a közokiratot elkészítették vagy nyilvántartásba vették, bármely érdekelt fél kérelmére az e rendelet VI. mellékletében szereplő formanyomtatványnak megfelelő tanúsítványt bocsát ki.

58. cikk

A bíróság által az eljárás során jóváhagyott egyezség, amely végrehajtható abban a tagállamban, ahol megkötötték, a címzett államban a közokiratra vonatkozó feltételekkel azonos feltételek szerint hajtható végre. Annak a tagállamnak a bírósága vagy hatáskörrel rendelkező hatósága, ahol az egyezséget jóváhagyták, bármely érdekelt fél kérelmére az e rendelet V. mellékletében szereplő formanyomtatványnak megfelelő tanúsítványt bocsát ki.

V. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

59. cikk

(1) Annak megállapítása során, hogy a fél rendelkezik-e lakóhellyel abban a tagállamban, amelynek bíróságához fordultak, a bíróság saját belső jogát alkalmazza.

(2) Amennyiben a fél nem rendelkezik lakóhellyel abban a tagállamban, amelynek bíróságához fordultak, annak megállapítása során, hogy a fél más tagállamban rendelkezik-e lakóhellyel, a bíróság az említett másik tagállam jogát alkalmazza.

60. cikk

(1) E rendelet alkalmazásában a társaság vagy más jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek társulása azon a helyen rendelkezik székhellyel, ahol:

a) létesítő okirat szerinti székhelye; vagy

b) központi ügyvezetése; vagy

▼B

c) üzleti tevékenységének fő helye

található.

(2) Az Egyesült Királyság és Írország esetén a „létesítő okirat szerinti székhely” a bejegyzett székhely, ennek hiányában a cégbejegyzés helye, ennek hiányában az a hely, amelynek joga alapján az alapítás történt.

(3) Annak megállapítása során, hogy a célvagyon („trust”) székhelye abban a tagállamban található-e, amelynek a bíróságához fordultak, a bíróság saját nemzetközi magánjogi szabályait alkalmazza.

61. cikk

Nemzeti jogszabályok kedvezőbb rendelkezéseinek sérelme nélkül, valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező, gondatlanul elkövetett bűncselekményért olyan más tagállam büntetőbíróságának eljárása alá vont személyt, amelynek nem állampolgára, az erre felhatalmazott személy védheti, még személyes megjelenése hiányában is. Az ügyet tárgyaló bíróság azonban elrendelheti a személyes megjelenést; a megjelenés elmulasztása esetén a polgári perben hozott határozatot, amelynek során az érintett személynek a védelméről történő gondoskodásra nem volt lehetősége, más tagállamban nem kell elismerni vagy végrehajtani.

62. cikk

Svédországban a fizetési meghagyást érintő egyszerűsített eljárás(*betalningsföreläggande*) és a jogsegély(*handräckning*) során a „bíróság” kifejezés a „Svéd Behajtó Szolgálat” – ra (*kronofogdemyndighet*) is vonatkozik.

63. cikk

(1) A Luxemburgi Nagyhercegség területén lakóhellyel rendelkező, az 5. cikk (1) bekezdése alapján más tagállam bírósága előtt perelt személy megtagadhatja, hogy az említett bíróság joghatóságának vesse alá magát, ha az ingó dolog rendeltetési helye vagy a szolgáltatás nyújtásának helye Luxemburgban található.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés alapján az ingó dolog rendeltetési helye vagy a szolgáltatás nyújtásának helye Luxemburgban található, a joghatóságot kikötő megállapodást, ahhoz, hogy érvényes legyen, a 23. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében írásban vagy szóban kell elfogadni, és az utóbbit írásban meg kell erősíteni.

(3) E cikk rendelkezései a pénzügyi szolgáltatás nyújtására szóló szerződésre nem alkalmazhatóak.

(4) E cikk rendelkezéseit e rendelet hatályba lépésétől számított hat évig kell alkalmazni.

64. cikk

(1) A Görögországban vagy Portugáliában lajstromozott tengerjáró hajó parancsnoka és a személyzet tagjai közötti, a javadalmazást vagy más szolgálati feltételt érintő jogvitával kapcsolatos eljárás során a tagállam bírósága megállapítja, hogy a hajóért felelős diplomáciai vagy konzuli tisztviselőt a jogvitáról értesítették-e. A bíróság az említett tisztviselő értesítését követően azonnal eljárhat.

(2) E cikk rendelkezéseit e rendelet hatálybalépésétől számított hat évig kell alkalmazni.

▼B

65. cikk

▼A1

(1) A szavatossági vagy beavatkozási keresetre vonatkozó, a 6. cikk 2. pontjában és a 11. cikkben meghatározott joghatóságra Németországban, Ausztriában és Magyarországon nem lehet hivatkozni. Azon személyek ellen, akik más tagállamban rendelkeznek lakóhellyel

a) Németországban a Polgári perrendtartásnak (Zivilprozessordnung) a perbehívásra vonatkozó 68. és 72-74. §-a,

b) Ausztriában a Polgári perrendtartásnak (Zivilprozessordnung) a perbehívásra vonatkozó 21. §-a,

c) Magyarországon a Polgári perrendtartásnak a perbehívásra vonatkozó 58-60. §-a alapján indítható kereset.

(2) A 6. cikk 2. pontja vagy a 11. cikk alapján más tagállamban hozott határozatokat Németországban, Ausztriában és Magyarországon a III. fejezetnek megfelelően kell elismerni és végrehajtani. Az ezen államokban az (1) bekezdésnek megfelelően hozott határozatokhoz harmadik személyekkel szemben fűződő joghatásokat a többi tagállamban is el kell ismerni.

▼B

VI. FEJEZET

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

66. cikk

(1) E rendelet kizárólag a hatálybalépését követően indított eljárásokra, és alaki követelményeknek megfelelően elkészített vagy közokiratként nyilvántartásba vett okiratokra alkalmazható.

(2) Ha azonban a származási tagállamban folyó eljárást e rendelet hatálybalépését megelőzően indították, a hatálybalépést követően hozott határozatot a III. fejezetnek megfelelően kell elismerni és végrehajtani,

a) amennyiben a származási tagállamban folyó eljárást a Brüsszeli vagy a Luganói Egyezménynek mind a származási tagállamban, mind a címzett tagállamban történő hatálybalépését követően indították;

b) minden más esetben, ha a joghatóság a II. fejezet vagy a származási tagállam és a címzett tagállam között megkötött, az eljárás megindításának időpontjában hatályos egyezmény szabályaival összhangban lévő szabályokon alapul.

VII. FEJEZET

MÁS JOGI AKTUSOKHOZ VALÓ VISZONY

67. cikk

E rendelet nem sérti a közösségi jogi aktusokban, illetve az ilyen jogi aktusokkal összehangolt nemzeti jogrendszerekben a joghatóságra, illetve a határozatok elismerésére és végrehajtására vonatkozó egyes különös jogterületet szabályozó rendelkezések alkalmazását.

68. cikk

(1) E rendelet a tagállamok között a Brüsszeli Egyezmény helyébe lép, kivéve azoknak a tagállamoknak a területe tekintetében, amelyek az említett egyezmény területi hatálya alá tartoznak, és amelyekre e rendelet a Szerződés 299. cikke alapján nem terjed ki.

▼B

(2) Amennyiben a Brüsszeli Egyezmény rendelkezéseinek helyébe a tagállamok között e rendelet lép, az egyezményre történő hivatkozás az e rendeletre történő hivatkozásnak tekintendő.

69. cikk

A 66. cikk (2) bekezdésére és a 70. cikkre is figyelemmel e rendelet a tagállamok között a következő, két vagy több tagállam között megkötött egyezmények és megállapodások helyébe lép:

— Egyezmény Belgium és Franciaország között a joghatóságról valamint a bírósági határozatok, választottbírósági határozatok és közokiratok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Párizsban, 1899. július 8-án,

— Egyezmény Belgium és Hollandia között a joghatóságról, a csődről valamint a bírósági határozatok, választottbírósági határozatok és közokiratok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Brüsszelben, 1925. március 28-án,

— Egyezmény Franciaország és Olaszország között a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági határozatok végrehajtásáról, kelt Rómában, 1930. június 3-án,

— Egyezmény az Egyesült Királyság és Franciaország között a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági határozatok kölcsönös végrehajtásáról a jegyzőkönyvet is tartalmazva, kelt Párizsban, 1934. január 18-án,

— Egyezmény az Egyesült Királyság és Belgium között a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági határozatok kölcsönös végrehajtásáról a jegyzőkönyvet is tartalmazva, kelt Brüsszelben, 1934. május 2-án,

— Egyezmény Németország és Olaszország között a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Rómában, 1936. március 9-én,

— Egyezmény Belgium és Ausztria között, a tartási kötelezettséggel kapcsolatos bírósági határozatok és közokiratok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Bécsben, 1957. október 25-én,

— Egyezmény Németország és Belgium között, a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági határozatok, választottbírósági határozatok és közokiratok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Bonnban, 1958. június 30-án,

— Egyezmény Hollandia és Olaszország között, a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Rómában, 1959. április 17-én,

— Egyezmény Németország és Ausztria között, a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági határozatok, egyezségek és közokiratok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Bécsben, 1959. június 6-án,

— Egyezmény Belgium és Ausztria között, a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági határozatok, választottbírósági határozatok és közokiratok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Bécsben, 1959. június 16-án,

— Egyezmény az Egyesült Királyság és Németország között a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági határozatok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Bonnban, 1960. július 14-én,

— Egyezmény az Egyesült Királyság és Ausztria között a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági határozatok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Bécsben, 1961. július 14-én, tartalmazva az 1970. március 6-án Londonban kelt jegyzőkönyvet is,

▼B

— Egyezmény Görögország és Németország között, a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági határozatok, egyezségek és közokiratok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Athénban 1961. november 4-én,

— Egyezmény Belgium és Olaszország között, a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági határozatok és egyéb végrehajtható okiratok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Rómában, 1962. április 6-án,

— Egyezmény Hollandia és Németország között, a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági határozatok és egyéb végrehajtható okiratok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Hágában, 1962. augusztus 30-án,

— Egyezmény Hollandia és Ausztria között, a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági határozatok és közokiratok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Hágában, 1963. február 6-án,

— Egyezmény az Egyesült Királyság és Olaszország között a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági határozatok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Rómában, 1964. február 7-én, tartalmazva az 1970. július 14-én Rómában kelt jegyzőkönyvet is,

— Egyezmény Franciaország és Ausztria között, a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági határozatok és közokiratok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Bécsben, 1966. július 15-én,

— Egyezmény az Egyesült Királyság és Hollandia között a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági határozatok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Hágában, 1967. november 17-én,

— Egyezmény Spanyolország és Franciaország között, a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági és választottbírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Párizsban, 1969. május 28-án,

— Egyezmény a Luxemburg és Ausztria között, a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági határozatok és közokiratok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Luxembourgban, 1971. július 29-én,

— Egyezmény Olaszország és Ausztria között, a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági határozatok, bírósági egyezségek és közokiratok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Rómában 1971. november 16-án,

— Egyezmény Spanyolország és Olaszország között, a jogsegélyről, valamint a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Madridban, 1973. május 22-én,

— Egyezmény Finnország, Izland, Norvégia, Svédország és Dánia között, a polgári ügyekben hozott bírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Koppenhágában, 1977. október 11-én,

— Egyezmény Ausztria és Svédország között, a polgári ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Stockholmban, 1982. szeptember 16-án,

— Egyezmény Spanyolország és a Németországi Szövetségi Köztársaság között a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági határozatok, egyezségek és végrehajtható közokiratok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Bonnban, 1983. november 14-én,

— Egyezmény Ausztria és Spanyolország között a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági határozatok, egyezségek és végrehajtható közokiratok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Bécsben, 1984. február 17-én,

— Egyezmény Finnország és Ausztria között a polgári ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Bécsben, 1986. november 17-én,

▼B

— a Belgium, Hollandia és Luxemburg közötti, a joghatóságról, csődről, valamint a bírósági határozatok, választottbírósági határozatok és közokiratok érvényességéről és végrehajtásáról szóló, 1961. november 24-én, Brüsszelben aláírt szerződés hatályban lévő része,

▼A1

— Egyezmény a Csehszlovák Köztársaság és Portugália között a bírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Lisszabonban, 1927. november 23-án, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság és Portugália között,

— Egyezmény a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság és az Osztrák Köztársaság között a kölcsönös igazságügyi együttműködésről, kelt Bécsben, 1954. december 16-án,

— Szerződés a Lengyel Népköztársaság és a Magyar Népköztársaság között a polgári, családjogi és bűnügyi jogsegélyről, kelt Budapesten, 1959. március 6-án,

— Egyezmény a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság és a Görög Királyság között a bírósági határozatok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Athénban, 1959. június 18-án,

— Egyezmény a Lengyel Népköztársaság és a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, kelt Varsóban, 1960. február 6-án, továbbra is hatályos Lengyelország és Szlovénia között,

— Megállapodás a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság és az Osztrák Köztársaság között a kereskedelmi ügyekben hozott választottbírósági határozatok és egyezségek kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Belgrádban, 1960. március 18-án,

— Megállapodás a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság és az Osztrák Köztársaság között a tartási ügyekben hozott határozatok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Bécsben, 1961. október 10-én,

— Egyezmény Lengyelország és Ausztria között a kölcsönös kapcsolatokról polgári ügyekben és az okiratokról, kelt Bécsben, 1963. december 11-én,

— Szerződés a Csehszlovák Szocialista Köztársaság és a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság között a jogi kapcsolatok rendezéséről polgári, családjogi és büntetőügyekben, kelt Belgrádban, 1964. január 20-án, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság, Szlovákia és Szlovénia között,

— Egyezmény Lengyelország és Franciaország között az alkalmazandó jogról, a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról a személyek joga és a családjog területén, kelt Varsóban, 1967. április 5-én,

— Egyezmény Jugoszlávia és Franciaország Kormányai között a bírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról polgári és kereskedelmi ügyekben, kelt Párizsban, 1971. május 18-án,

— Egyezmény a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság és a Belga Királyság között a tartási ügyekben hozott bírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Belgrádban, 1973. december 12-én,

— Szerződés Magyar Népköztársaság és a Görög Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, kelt Budapesten,1979. október 8-án,

— Egyezmény Lengyelország és Görögország között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, kelt Athénban, 1979. október 24-én,

— Szerződés a Magyar Népköztársaság és a Francia Köztársaság között a polgári és a családjogi jogsegélyről, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, a bűnügyi jogsegélyről és a kiadatásról, kelt Budapesten, 1980. július 31-én,

▼A1

— Szerződés a Csehszlovák Szocialista Köztársaság és a Görög Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, kelt Athénban, 1980. október 22-én, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság, Szlovákia és Görögország között,

— Szerződés a Magyar Népköztársaság és a Ciprusi Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, kelt Nicosiában, 1981. november 30-án,

— Szerződés a Csehszlovák Szocialista Köztársaság és a Ciprusi Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, kelt Nicosiában, 1982. április 23-án, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság, Szlovákia és Ciprus között,

— Megállapodás a Ciprusi Köztársaság és a Görög Köztársaság között a jogi együttműködésről a polgári jogi, családjogi, kereskedelmi jogi és büntetőügyekben, kelt Nicosiában, 1984. március 5-én,

— Szerződés a Csehszlovák Szocialista Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a jogsegélyről és a bírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról polgári, családjogi és kereskedelmi jogi ügyekben, kelt Párizsban, 1984. május 10-én, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság, Szlovákia és Franciaország között,

— Megállapodás a Ciprusi Köztársaság és a Jugoszláv Szövetségi Szocialista Köztársaság között a jogsegélyről polgári és büntetőügyekben, kelt Nicosiában, 1984. szeptember 19-én, jelenleg hatályos Szlovénia és Ciprus között,

— Szerződés a Csehszlovák Szocialista Köztársaság és az Olasz Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, kelt Prágában, 1985. december 6-án, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság, Szlovákia és Olaszország között,

— Szerződés a Csehszlovák Szocialista Köztársaság és a Spanyol Királyság között a jogsegélyről, a polgári ügyekben hozott bírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Madridban, 1987. május 4-én, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság, Szlovákia és Spanyolország között,

— Szerződés a Csehszlovák Szocialista Köztársaság és a Lengyel Népköztársaság között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatok rendezéséről polgári, családjogi, munkajogi és büntetőügyekben, kelt Varsóban, 1987. december 21-én, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság, Szlovákia és Lengyelország között,

— Szerződés a Magyar Népköztársaság és a Csehszlovák Szocialista Köztársaság között a jogsegélyről, valamint a polgári jogi, családjogi és a büntetőügyekre vonatkozó jogi kapcsolatok szabályozásáról, kelt Bratislavában 1989. évi március hó 28-án, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság, Szlovákia és Magyarország között,

— Egyezmény Lengyelország és Olaszország között a jogsegélyről, a polgári ügyekben hozott bírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Varsóban, 1989. április 28-án,

— Szerződés a Cseh Köztársaság és a Szlovák Köztársaság között az igazságügyi szervek által nyújtott jogsegélyről és egyes jogi kapcsolatok rendezéséről polgári és büntetőügyekben, kelt Prágában, 1992. október 29-én,

— Megállapodás a Lett Köztársaság, az Észt Köztársaság és a Litván Köztársaság között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról, kelt Tallinnban, 1992. november 11-én,

— Megállapodás a Lengyel Köztársaság és a Litván Köztársaság között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról polgári, családjogi, munkajogi és büntetőügyekben, kelt Varsóban, 1993. január 26-án,

— Megállapodás a Lett Köztársaság és a Lengyel Köztársaság között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról polgári, családjogi, munkajogi és büntetőügyekben, kelt Rigában, 1994. február 23-án,

▼A1

— Megállapodás a Ciprusi Köztársaság és a Lengyel Köztársaság között a jogi együttműködésről polgári és büntetőügyekben, kelt Nicosiában, 1996. november 14-én, valamint

— Megállapodás Észtország és Lengyelország között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról polgári, munkajogi és büntetőügyekben, kelt Tallinnban, 1998. november 27-én,

▼M4

— Egyezmény Bulgária és Belgium között bizonyos jogi ügyekről, kelt Szófiában, 1930. július 2-án,

— Egyezmény a Bolgár Népköztársaság és a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság között a kölcsönös jogsegélyről, kelt Szófiában, 1956. március 23-án, továbbra is hatályos Bulgária és Szlovénia között,

— Szerződés a Román Népköztársaság és a Magyar Népköztársaság között a polgári, családjogi és bűnügyi jogsegélyről, kelt Bukarestben, 1958. október 7-én,

— Szerződés a Román Népköztársaság és a Csehszlovák Köztársaság között a polgári, családjogi és bűnügyi jogsegélyről, kelt Prágában, 1958. október 25-én, továbbra is hatályos Románia és Szlovákia között,

— Megállapodás a Bolgár Népköztársaság és a Román Népköztársaság között a polgári, családjogi és bűnügyi jogsegélyről, kelt Szófiában, 1958. december 3-án,

— Szerződés a Román Népköztársaság és a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság között a jogsegélyről, valamint annak jegyzőkönyve, kelt Belgrádban, 1960. október 18-án, továbbra is hatályos Románia és Szlovénia között,

— Megállapodás a Bolgár Népköztársaság és a Lengyel Népköztársaság között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról polgári, családjogi és büntetőügyekben, kelt Varsóban, 1961. december 4-én,

— Egyezmény a Román Szocialista Köztársaság és az Osztrák Köztársaság között a polgári és a családjogi jogsegélyről, valamint az okmányok érvényességéről és kezeléséről és az ahhoz csatolt jegyzőkönyv, kelt Bécsben, 1965. november 17-én,

— Megállapodás a Bolgár Népköztársaság és a Magyar Népköztársaság között a polgári, családjogi és bűnügyi jogsegélyről, kelt Szófiában, 1966. május 16-án,

— Egyezmény a Román Szocialista Köztársaság és a Görög Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, valamint annak jegyzőkönyve, kelt Bukarestben, 1972. október 19-én,

— Egyezmény a Román Szocialista Köztársaság és az Olasz Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, kelt Bukarestben, 1972. november 11-én,

— Egyezmény a Román Szocialista Köztársaság és a Francia Köztársaság között a polgári és kereskedelmi jogsegélyről, kelt Párizsban, 1974. november 5-én,

— Egyezmény a Román Szocialista Köztársaság és a Belga Királyság között a polgári és kereskedelmi jogsegélyről, kelt Bukarestben, 1975. október 30-án,

— Megállapodás a Bolgár Népköztársaság és a Görög Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, kelt Athénban, 1976. április 10-én,

— Megállapodás a Bolgár Népköztársaság és a Csehszlovák Szocialista Köztársaság között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatok rendezéséről polgári, családjogi és büntetőügyekben, kelt Szófiában, 1976. november 25-én,

▼M4

— Egyezmény a Román Szocialista Köztársaság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága között a polgári és kereskedelmi jogsegélyről, kelt Londonban, 1978. június 15-én,

— Kiegészítő jegyzőkönyv a Román Szocialista Köztársaság és a Belga Királyság között létrejött, a polgári és kereskedelmi jogsegélyről szóló Egyezményhez, kelt Bukarestben, 1979. október 30-án,

— Egyezmény a Román Szocialista Köztársaság és a Belga Királyság között a tartási ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Bukarestben, 1979. október 30-án,

— Egyezmény a Román Szocialista Köztársaság és a Belga Királyság között a válási ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Bukarestben, 1980. november 6-án,

— Megállapodás a Bolgár Népköztársaság és a Ciprusi Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, kelt Nicosiában, 1983. április 29-én,

— Megállapodás a Bolgár Népköztársaság kormánya és a Francia Köztársaság kormánya között a kölcsönös polgári jogsegélyről, kelt Szófiában, 1989. január 18-án,

— Megállapodás a Bolgár Népköztársaság és az Olasz Köztársaság között a jogsegélyről, valamint a polgári ügyekben hozott határozatok végrehajtásáról, kelt Rómában, 1990. május 18-án,

— Megállapodás a Bolgár Köztársaság és a Spanyol Királyság között a kölcsönös polgári jogsegélyről, kelt Szófiában, 1993. május 23-án,

— Szerződés Románia és a Cseh Köztársaság között a polgári jogsegélyről, kelt Bukarestben, 1994. július 11-én,

— Egyezmény Románia és a Spanyol Királyság között a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról polgári és kereskedelmi ügyekben, kelt Bukarestben, 1997. november 17-én,

— Egyezmény Románia és a Spanyol Királyság között – a polgári eljárásjogról szóló hágai egyezmény kiegészítése (Hága, 1954. március 1.), kelt Bukarestben, 1997. november 17-én,

— Szerződés Románia és a Lengyel Köztársaság között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról polgári ügyekben, kelt Bukarestben, 1999. május 15-én.

▼B

70. cikk

(1) A 69. cikkben említett megállapodások és egyezmények az e rendelet hatálya alá nem tartozó eljárásokkal kapcsolatban továbbra is hatályban maradnak.

(2) A 69. cikkben említett megállapodások és egyezmények az e rendelet hatálybalépését megelőzően hozott határozatok és formai követelményeknek megfelelően elkészített, vagy közokiratként nyilvántartásba vett okiratok tekintetében továbbra is hatályban maradnak.

71. cikk

(1) E rendelet nem érinti azokat az egyezményeket, amelyeknek a tagállamok részesei, és amelyek egyes különös jogterületeken a joghatóságot, valamint a határozatok elismerését és végrehajtását szabályozzák.

▼B

(2) Az egységes értelmezés érdekében az (1) bekezdést a következő módon kell alkalmazni:

a) e rendelet nem akadályozza annak a tagállamnak a bíróságát, amely egyes különös jogterületekről szóló egyezményben részes, hogy az említett egyezménynek megfelelően még akkor is megállapítsa joghatóságát, ha az alperes olyan más tagállamban rendelkezik lakóhellyel, amely az említett egyezménynek nem részese. Az eljáró bíróság minden esetben e rendelet 26. cikkét alkalmazza;

b) a valamely tagállamban az egyes különös jogterületről szóló egyezmény alapján joghatósággal rendelkező bíróság által hozott határozatot más tagállamban e rendelettel összhangban kell elismerni és végrehajtani.

Amennyiben az egyes különös jogterületről szóló egyezmény, amelyben mind a származási tagállam, mind a címzett tagállam részes, a határozatok elismeréséhez vagy végrehajtásához feltételeket állapít meg, e feltételeket kell alkalmazni. E rendeletnek a határozatok elismerését és végrehajtását érintő rendelkezései minden esetben alkalmazhatóak.

72. cikk

E rendelet nem érinti azokat a megállapodásokat, amelyekben a tagállamok e rendelet hatályba lépését megelőzően a Brüsszeli Egyezmény 59. cikke alapján vállalták, hogy nem ismerik el különösen más szerződő államokban olyan harmadik országban lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkező alperes ellen hozott határozatokat, ahol az említett egyezmény 4. cikkében szabályozott esetekben a határozat kizárólag az említett egyezmény 3. cikkének második bekezdésében meghatározott joghatósági okon alapul.

VIII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

73. cikk

A Bizottság legkésőbb e rendelet hatálybalépését követően öt évvel jelentést készít e rendelet alkalmazásáról az Európai Parlament, a Tanács, valamint a Gazdasági és Szociális Bizottság részére. A jelentéshez szükség szerint a rendelet módosításával kapcsolatos javaslatot mellékelnek.

74. cikk

(1) A tagállamok értesítik a Bizottságot az I–IV. mellékletben szereplő listákat módosító szövegekről. A Bizottság a vonatkozó mellékleteket ennek megfelelően módosítja.

▼M5

(2) Azon formanyomtatványok frissítését vagy technikai kiigazítását, amelyeknek a mintája az V. és VI. mellékletben szerepel, a Bizottság fogadja el. Ezeket az intézkedéseket, amelyek e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, a 75. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼**M5**

75. cikk

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

▼**B**

76. cikk

Ez a rendelet 2002. március 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban az Európai Közösséget létrehozó szerződésnek megfelelően.

▼M7

I. MELLÉKLET

A 3. cikk (2) bekezdésében és a 4. cikk (2) bekezdésében említett joghatósági szabályok

— Belgiumban: a nemzetközi magánjogról szóló, 2004. július 16-i törvény 5–14. cikke,

— Bulgáriában: a nemzetközi magánjogi törvénykönyv 4. cikkének (1) és (2) bekezdése,

— a Cseh Köztársaságban: a 99/1963. sz. koll. törvény 86. cikke, a módosított polgári perrendtartás (*občanský soudní řád*),

— Németországban: a polgári perrendtartás (*Zivilprozessordnung*) 23. cikke,

— Észtországban: a polgári perrendtartás (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*) 86. cikke,

— Görögországban: a polgári perrendtartás (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*) 40. cikke,

— Franciaországban: a polgári törvénykönyv (*Code civil*) 14. és 15. cikke,

— Írországban: azok a szabályok, amelyek az eljárást megindító iratnak az alperes részére ideiglenes írországi tartózkodása alatt történő kézbesítése révén megalapozzák a joghatóságot,

— Olaszországban: az 1995. május 31-i 218. törvény 3. és 4. cikke,

— Cipruson: a bíróságokról szóló 1960. évi 14. sz. módosított törvény 21. szakaszának (2) bekezdése,

— Lettországban: a polgári eljárásról szóló törvény (*Civilprocesa likums*) 27. szakasza és 28. szakaszának 3., 5., 6. és 9. bekezdése,

— Litvániában: a polgári perrendtartás (*Civilinio proceso kodeksas*) 31. cikke,

— Luxemburgban: a polgári törvénykönyv (*Code civil*) 14. és 15. cikke,

— Magyarországon: a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet 57. cikke,

— Máltán: a polgári eljárásjogi és szervezeti törvénykönyv 742., 743. és 744. cikke – 12. fejezet (*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap. 12*), valamint a kereskedelmi törvénykönyv 549. cikke – 13. fejezet (*Kodiċi tal-kummerċ – Kap. 13*),

— Ausztriában: a bírósági joghatóságról szóló törvény (*Jurisdiktionsnorm*) 99. cikke,

— Lengyelországban: a polgári perrendtartás (*Kodeksu postępowania cywilnego*) 1103. cikkének (4) bekezdése,

— Portugáliában: a polgári perrendtartás (*Código de Processo Civil*) 65. cikke (1) bekezdésének a) pontja, amennyiben olyan exorbitáns joghatósági szabályokat kell figyelembe venni, mint például a fióktelep, a képviselet vagy más intézmény helye (amennyiben az Portugáliában van) szerinti joghatóságokat, ha a központi ügyvezetés (amennyiben az külföldön található) az alperes, valamint a munkajogi eljárási törvénykönyv (*Código de Processo de Trabalho*) 10. cikke, amennyiben olyan exorbitáns joghatósági szabályokat kell figyelembe venni, mint például a felperes lakóhelye szerinti joghatóságokat a munkavállaló által a munkáltatóval szemben az egyéni munkaszerződéssel kapcsolatosan indított eljárások során,

— Romániában: a nemzetközi magánjogi viszonyokról szóló 105/1992. sz. törvény 148–157. cikke,

— Szlovéniában: a nemzetközi magánjogi és eljárásjogi törvény (*Zakon od medarodnem zasebnem pravu in postopku*) 48. cikkének (2) bekezdése a polgári perrendtartás (*Zakon o pravdnem postopku*) 47. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben és a nemzetközi magánjogi és eljárásjogi törvény (*Zakon od medarodnem zasebnem pravu in postopku*) 58. cikke a polgári perrendtartás (*Zakon o pravdnem postopku*) 59. cikkével összefüggésben,

— Szlovákiában: a nemzetközi magánjogra és annak eljárási szabályaira vonatkozó 97/1963. sz. törvény 37. és 37e. cikke,

— Finnországban: a bírósági eljárás törvénykönyve (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*) 10. fejezete 18(1) szakaszának (1) és (2) bekezdése,

▼**M7**

— Svédországban: a bírósági eljárás törvénykönyve (*rättegångsbalken*) 10. fejezete 3. szakasza első bekezdésének első mondata,

— az Egyesült Királyságban: azok a szabályok, amelyek megalapozzák a joghatóságot a következők alapján:

a) az eljárást megindító iratnak az alperes részére ideiglenes egyesült királyságbeli tartózkodása alatt történő kézbesítése; vagy

b) az alperesnek az Egyesült Királyságban vagyontárgyai vannak; vagy

c) az Egyesült Királyságban található vagyontárgyaknak a felperes által történő lefoglalása.

▼M7

II. MELLÉKLET

Azok a bíróságok vagy hatáskörrel rendelkező hatóságok, amelyekhez a 39. cikkben említett kérelmet kell intézni, a következők:

— Belgiumban: a „*tribunal de première instance*” vagy „*rechtbank van eerste aanleg*” vagy „*erstinstanzliches Gericht*”,

— Bulgáriában: az „*окръжния съд*”,

— a Cseh Köztársaságban: az „*okresní soud*” vagy a „*soudní exekutor*”,

— Németországban:

a) a „*Landgericht*” kamarájának elnöke;

b) a közjegyző egy hiteles okirat végrehajthatóságának megállapítása iránti eljárásában,

— Észtországban: a „*maakohus*” (megyei bíróság),

— Görögországban: a „*Μονομελές Πρωτοδικείο*”,

— Spanyolországban: a „*Juzgado de Primera Instancia*”,

— Franciaországban:

a) a „*greffier en chef du tribunal de grande instance*”;

b) a „*président de la chambre départementale des notaires*” a közjegyzői okirat alapján benyújtott végrehajthatóvá nyilvánítás iránti kérelmek esetében,

— Írországban: a „*High Court*”,

— Olaszországban: a „*corte d'appello*”,

— Cipruson: az „*Επαρχιακό Δικαστήριο*” vagy tartással kapcsolatos határozat esetén az „*Οικογενειακό Δικαστήριο*”,

— Lettországban: a „*rajona (pilsētas) tiesa*”,

— Litvániában: a „*Lietuvos apeliacinis teismas*”,

— Luxemburgban: a „*tribunal d'arrondissement*” elnöke,

— Magyarországon: a megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság és Budapesten a Budai Központi Kerületi Bíróság,

— Máltán: a „*Prim' Awla tal-Qorti Ċivili*” vagy „*Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha*”, vagy tartással kapcsolatos határozat esetén a „*Ministru responsabbli għall-Ġustizzja*” áttétele alapján a „*Reġistratur tal-Qorti*”,

— Hollandiában: a „*voorzieningenrechter van de rechtbank*”,

— Ausztriában: a „*Bezirksgericht*”,

— Lengyelországban: a „*sąd okręgowy*”,

— Portugáliában: a „*Tribunal de Comarca*”,

— Romániában: a „*Tribunal*”,

— Szlovéniában: az „*okrožno sodišče*”,

— Szlovákiában: az „*okrešný súd*”,

— Finnországban: a „*käräjäoikeus/tingsrätt*”,

— Svédországban: a „*Svea hovrätt*”,

— az Egyesült Királyságban:

a) Angliában és Walesben a „*High Court of Justice*”, illetve tartással kapcsolatos határozat esetén a „*Secretary of State*” áttétele alapján a „*Magistrates' Court*”;

b) Skóciában a „*Court of Session*”, illetve tartással kapcsolatos határozat esetén a „*Scottish Ministers*” áttétele alapján a „*Sheriff Court*”;

▼**M7**

c) Észak-Írországban a „*High Court of Justice*”, illetve tartással kapcsolatos határozat esetén a „*Secretary of State*” áttétele alapján a „*Magistrates' Court*”;

d) Gibraltárban a „*Supreme Court of Gibraltar*”, illetve tartással kapcsolatos határozat esetén az „*Attorney General of Gibraltar*” áttétele alapján a „*Magistrates' Court*”.

▼M7

III. MELLÉKLET

Azok a bíróságok, amelyekhez a 43. cikk (2) bekezdésében említett jogorvoslat benyújtható, a következők:

— Belgiumban:

a) az alperes esetén: a „tribunal de première instance” vagy „rechtbank van eerste aanleg” vagy „erstinstanzliches Gericht”;

b) a felperes esetén: a „Cour d’appel” vagy „hof van beroep”,

— Bulgáriában: az „Апелативен съд — София”,

— a Cseh Köztársaságban: a fellebbviteli bíróság a kerületi bíróságon keresztül,

— Németországban az „Oberlandesgericht”,

— Észtországban: a „ringkonnakohus”,

— Görögországban: az „Εφετείο”,

— Spanyolországban: a megtámadott határozatot kiadó „el Juzgado de Primera Instancia” és a fellebbezés elbírálására köteles „Audiencia Provincial”,

— Franciaországban:

a) a „cour d’appel” a kérelmeket jóváhagyó határozatokról;

b) a „tribunal de grande instance” elnöke, a kérelmet elutasító határozatok esetén,

— Írországban: a „High Court”,

— Izlandon: a „heradsdomur”,

— Olaszországban: a „corte d’appello”,

— Cipruson: az „Επαρχιακό Δικαστήριο” vagy tartással kapcsolatos határozat esetén az „Οικογενειακό Δικαστήριο”,

— Lettországban: az „Apgabaltiesa” a „rajona (pilsētas) tiesa”-n keresztül,

— Litvániában: a „Lietuvos apeliacinis teismas”,

— Luxemburgban: a „Cour supérieure de Justice” mint polgári ügyekben eljáró fellebbviteli fórum,

— Magyarországon: a megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság (Budapesten a Budai Központi Kerületi Bíróság); a fellebbezést a megyi bíróság (Budapesten a Fővárosi Bíróság) bírálja el,

— Máltán: a „Qorti ta′ l-Appell” a Kodiċi ta′ Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap.12- ben a fellebbezésekre alkalmazandó eljárásnak megfelelően vagy tartással kapcsolatos határozat esetén a „Prim′ Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta′ Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha” előtt „ċitazzjoni”-val,

— Hollandiában: a „rechtbank”,

— Ausztriában: a „Landesgericht” a „Bezirksgericht”-en keresztül,

— Lengyelországban a „sąd apelacyjny” a „sąd okręgowy”-n keresztül,

— Portugáliában: a „Tribunal da Relação” a hatáskörrel rendelkező bíróság. A jogorvoslatot – a hatályos tagállami jogszabályokkal összhangban – a vitatott határozatot kiadó bírósághoz intézett kérelemmel kell elindítani,

— Romániában: a „Curte de Apel”,

— Szlovéniában: az „okrožno sodišče”,

— Szlovákiában: a fellebviteli bíróság azon a kerületi bíróságon keresztül, amelynek a határozatát megfellebezték,

— Finnországban: a „hovioikeus/hovrätt”,

▼**M7**

— Svédországban: a „Svea hovrätt”,

— az Egyesült Királyságban:

a) Angliában és Walesben a „High Court of Justice”, illetve tartással kapcsolatos határozat esetén a „Magistrates′ Court”,

b) Skóciában a „Court of Session”, illetve tartással kapcsolatos határozat esetén a „Sheriff Court”,

c) Észak-Írországban a „High Court of Justice”, illetve tartással kapcsolatos határozat esetén a „Magistrates′ Court”;

d) Gibraltárban a „Supreme Court of Gibraltar”, illetve tartással kapcsolatos határozat esetén a „Magistrates′ Court”.

▼**M6**

IV. MELLÉKLET

A 44. cikk alapján benyújtható jogorvoslati kérelmek a következők:

— Belgiumban, Görögországban, Spanyolországban, Franciaországban, Olaszországban, Luxemburgban és Hollandiában a semmisségi panasz,

— Bulgáriában: „*обжалване пред Върховния касационен съд*”,

— a Cseh Köztársaságban: a „*dolování*” és a „*žaloba pro zmatečnost*”,

— Németországban: a „*Rechtsbeschwerde*”,

— Észtországban: a „*kassatsioonikaebus*”,

— Írországban: a „Supreme Court”-hoz benyújtott jogorvoslat jogkérdésben,

— Izlandon: a „*Hæstiréttur*”-hoz benyújtott jogorvoslat,

— Cipruson a Legfelsőbb Bírósághoz benyújtott jogorvoslat,

— Lettországban az „*Augstākās tiesas Senāts*”-hoz az „*Apgabaltiesa*”-n keresztül benyújtott jogorvoslat,

— Litvániában: a „*Lietuvos Aukščiausiasis Teismas*”-hoz benyújtott jogorvoslat,

— Magyarországon: „*felülvizsgálati kérelem*”,

— Máltán: nem nyújtható be további jogorvoslat; tartással kapcsolatos határozat esetén a „*Qorti ta' l-Appell*” a „*kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili – Kap.12*”-ben megállapított jogorvoslati eljárásnak megfelelően,

— Ausztriában: a „*Revisionsrekurs*”,

— Lengyelországban: „*skarga kasacyjna*”,

— Portugáliában: jogorvoslat jogkérdésben,

— Romániában: a „*contestatie in anulare*” vagy a „*revizuire*”,

— Szlovéniában: a „*Vrhovno sodišče Republike Slovenije*”-hez benyújtott jogorvoslat,

— Szlovákiában: a „*dovolanie*”,

— Finnországban: a „*korkein oikeus/högsta domstolen*”-hez benyújtott jogorvoslat,

— Svédországban: a „*Högsta domstolen*”-hez benyújtott jogorvoslat,

— az Egyesült Királyságban: egyetlen további jogorvoslat jogkérdésben.

▼B

V. MELLÉKLET

A bírósági határozatról és perbeli egyezségről szóló rendelet 54. és 58. cikkében említett tanúsítvány

(Hungarian, húngaro, hongrois, ungherese)

1. A származási tagállam

2. A tanúsítványt kiállító bíróság vagy hatáskörrel rendelkező hatóság

   2.1. Név

   2.2. Cím

   2.3. Telefon/fax/e-mail

3. A határozatot meghozó/egyezséget jóváhagyó (*) bíróság

   3.1. A bíróság típusa

   3.2. A bíróság helye

4. A határozat/egyezség (*)

   4.1. Kelte

   4.2. Ügyiratszám

   4.3. A határozatban/egyezségben (*) érintett felek

      4.3.1. A felperes(ek) neve(i)

      4.3.2. Az alperes(ek) neve(i)

      4.3.3. Az esetleges egyéb felek nevei

   4.4. Amennyiben a határozatot megjelenés elmulasztása mellett hozták, az eljárást megindító irat kézbesítésének időpontja

   4.5. Az e tanúsítványhoz mellékelt határozat/egyezség (*) szövege

5. A költségmentességben részesült felek nevei

A határozat/egyezség (*) ellen a származási tagállam területén végrehajtható (a rendelet 38. és 58. cikkei)

Név:

Kelt: …… , ……

Aláírás és/vagy pecsét ……

(*) A nem kívánt részt törölni kell.

▼B

VI. MELLÉKLET

A közokiratokról szóló rendelet 57. cikkének (4) bekezdésében említett tanúsítvány

(Hungarian, húngaro, hongrois, ungherese)

1. A származási tagállam

2. A tanúsítványt kiállító hatáskörrel rendelkező hatóság

   2.1. Név

   2.2. Cím

   2.3. Telefon/fax/e-mail

3. A közokiratot kiállító hatóság

   3.1. A közokirat elkészítésében részt vett hatóság (amennyiben alkalmazandó)

      3.1.1. Név és hatóság

      3.1.2. A hatóság helye

   3.2. A közokiratot nyilvántartásba vevő hatóság (amennyiben alkalmazandó)

      3.2.1. A hatóság típusa

      3.2.2. A hatóság helye

4. A közokirat

   4.1. Az okirat leírása

   4.2. Dátum

      4.2.1. amikor az okiratot készítették

      4.2.2. amennyiben ettől eltérő: amikor az okiratot bejegyezték

   4.3. Ügyiratszám

   4.4. Az okiratban szereplő felek

      4.4.1. A hitelező neve

      4.4.2. Az adós neve

5. A tanúsítványhoz mellékelt végrehajtható kötelezettség szövege

A közokirat az adós ellen a származási tagállam területén végrehajtható (a rendelet 57. cikkének (4) bekezdése)

Kelt: …… , ……

Aláírás és/vagy pecsét ……